

1830
A. 1830
BRABANTSCHE

COURANT
No. 1830
TE: ann

Staats- Letterkundig-
Nieuws-
Dingsdag

en Wetenschappelijk
Blad.
den 7 December.

BRABANTSCHE COURANT
den 6den December.

Volgens berichten uit Brussel, hadden de heeren *Garturicht* en *Secretarissen* der engelsche en fransche legation, welke op nieuw met eene zending bij het belgische gouvernement belast zijn geworden, het hotel, dat zij sedert hunne aankomst te Brussel, bewoond hebben tot vast verblijf gekozen.
Daar was nog een persoon uit Frankrijk naar Brussel gezonden, om, van de zijde der fransche regering, het congres, de uitsluiting van het huis van Nassau af te raden. Deze heer heet *Langsdorf*, en is te voren secretaris van Ambassade te Napels geweest. Van hoe weinig vrucht zijne bemoeijingen geweest zijn, is overbekend.

De *Staats-Courant* van heden verhaalt op eene ruimige wijze, dat de komst van een regiment belgische kurassiers, tegen den 1sten dezer, te Antwerpen aangekondigd, en deswegens, op dien dag, veel volk op de been was, en dat er eindelijk kwamen ingemarcheerd zestien bereden manschappen en eenige te voet. Die zou het regiment van den heer *de Maraffe* heten.

Te Brussel was, op den 23sten November, het gerucht in omloop, dat de Prins van Oranje zich zelve naar het leven zou gestaan hebben; de brabantsche dagbladen voegen, bij dat gerucht, een, zoo mogelijk, nog ongerijmder, dat er namelijk (zij zeggen niet wanneer welke gelegenheid) twee en dertig stukken geschut en 200 krijgsgevangenen hunne *dapper* *volontarissen* in handen gevallen zouden zijn.

De Duitse Bondsvergadering heeft op den 1sten October een besluit genomen, waarbij de voorwaarden worden vastgesteld, opzietende het wederzijds verlenen van verstand voor de staten van het Duitisch verbond. Elke staat zal daartoe zijn bondscontingent, zoo veel mogelijk, in gereedheid moet houden, ten einde, op de eerste aanroep, om militaire hulp, daartoe in staat te zijn.

Op den 6sten Verjaardag van Z. K. Hoogheid den Prins van Oranje, met eene aanzienlijke parade der alhier aanwezige schutterijen en verdere troepen, die allen door uitmuntende houding en wel uitgevoerde manoeuvres de hoogste goedkeuring verwierven, met de gewone plegtigheden gevierd.

In de Zitting der Tweede Kamer van gisteren is het ontwerp van wet, tot het verlenen van een credit van elf millioen vijf maal honderd dertig gulden aan het departement van oorlog, voor de dienst van 1830, met eenparige stemmen aangenomen. Vervolgens is in deliberatie gebracht het ontwerp van tarief van regten op den invoer der granen en der steenkolen, hetwelk mede met eenparige stemmen is aangenomen, zijnde tevens besloten, om beide deze wetten zonder resumptie naar de eerste kamer te verzenden.

Het voorstel van den baron *Collot d'Escury* & s., zal niet dan na het regu in deliberatie worden gebracht.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.

Antwerpen, 1sten Dec. 1830.

Al de stukken, welke men, zonder de wallen der citadel te dementeren, missen kon, worden ingescheept, om naar Holland verzonden te worden. De bekende schelme *Kessels* heeft, in groot tenue (dat is te zeggen met de kiel aan), dit embarquement aangezien, zonder zich eenen palm over de limieten te durven wagen, uit vrees van met eenen kogel begnoet te worden.

Sedert *Pontecoulant* met zijne handen uit Oost-Vlaanderen is vertrokken, hebben de ingezetenen te *Sint-Nicolaas* en *Berchem* de driekleurige vlaggen van de publieke gebouwen gehaald, en hunne kokarden afgelegd. De gendarmes van beide voornoemde plaatsen, die door ons gouvernement voorheen 's maandelijks prompt werden betaald, krijgen geen geld en de meeste van hen verkoopen hunne paarden, om te kunnen leven. Ieder verlangt dat

er eene einde aan mag komen; want de winter wordt met schrik te geseit gezien.

Hoopstraten, den 2den dezer.

Voor een paar dagen liep hier de spraak, dat er 3000 manschappen, uit Antwerpen, naar Dendermonde getrokken waren, om aldaar gekleed te worden. Wij hebben echter naderhand verder niets daarvan vernomen. Men zegt, dat er ernstige onlusten tusschen de troepen en de inwoners binnen Antwerpen heerschen, en dat het gisteren zelfs tot dadelykheden gekomen zou zijn. Zeker is het, dat men voorwaarts deze plaats, gisteren en eergisteren avond verscheiden snaphaanschoten binnen die stad heeft hooren vallen. De ingezetenen aldaar schijnen de vrijheidsvrienden reeds bartelyk moede te zijn, want zij brengen nergens iets anders mede dan ongedierte en liederlykheid. De meesten hebben hoegenaamd geene verschooning dan de linnen kiel. Zij krijgen geene betaling en strekken de burgers tot grooten overlast. Een onlangs afhiet doorgeloomen deserateur verhaalde mij, dat het er, zoo wel in Brussel als in Antwerpen, ellendig uitzag. De soldaten braken menigvuldige maken uit de kuzeten en bedreven als dan allerhande baldadigheden. In laatstgemelde stad zeiden de burgers openlyk, dat, indien men de soldaten niet uit de stad deed vertrekken, zij er hen uit slaan zouden.

FRANKRIJK.
Paris, — den 30sten Nov.

Men zegt, dat de maarschalk *Mortier* naar Petersburg zal vertrekken, zoodra er een russische ambassadeur naar Frankrijk zal worden gezonden.

De maarschalk *Sault*, minister van oorlog zal, in de eerstvolgende Zitting der afgevaardigden, een algemeen rapport doen, waarin hij den toestand der vestingen, den staat der forten, het getal der manschappen, thans onder de wapenen, en dat hetwelk den 1ste Januarij, den 1ste Februarij en den 1ste Maart onder de wapenen zal zijn zal opgeven, zullende het leger, op laatstgemeld tijdstip, 400,000 man en de mobiele nationale garde 500,000 man sterk moeten wezen.

Heden liep ter beurze het gerucht, dat ons kabinet eene of een defensieve alliantie met Engeland gesloten had, op voorwaarde, dat Frankrijk onzijdig zou blijven, in geval eene andere mogendheid de onafhankelijkheid van Belgie mogt aanranden. Het *Journal de Commerce* geloofst dit gerucht niet, om dat het fransch gouvernement dergelyk eene verbindtenis niet zou kunnen aangaan zonder dezelfs beginselen te verzaken, het is, vervolgt dat blad, voor den roem, en misschien voor de veiligheid van Frankrijk, van belang, om zich, bij iedere gelegenheid, tegen de uitoefening te kanten van een zoogenaamd regt, hetwelk het Heilig Verbond tot grondslag van dezelfs traktaten gemaakt heeft. Het zou, op een oogenblik, dat Belgie zich met eene vreemde tuschenkomst bedreigd ziet, Frankrijk onwaardig zijn, om zich het regt van dezelfs zaak te verdedigen te laten ontnemen. Ook is er, vervolgt dat blad, veel van de zending van den heer *Rogier*, lid van het provisioneel bestuur in Belgie, gesproken; volgens sommigen zou hij gelast zijn, om den belgischen troon den hertog van *Nemours* op te dragen, volgens anderen, om Frankrijk den ingang in de vestingen van Belgie aan te bieden, ingeval van vreemden inval. Het laatste komt het meer gemelde blad minder onwaarschijnlijk voor. Hetzelfde hoopt in alle gevallen niet, dat de vreemde mogendheden Frankrijk in de noodzakelykheid zullen brengen, om dergelyke aanbiedingen aan te nemen; intusschen zouden, volgens het dagblad *la France Nouvelle*, de eerste tijdingen van het wapenen bij de vreemde mogendheden, in onze grens-departementen, eene elektrische beweging verwekt hebben. De bevolking in die van het Oosten was in beweging geraakt, en men maakte zich aldaar tot eenen krachtadigen tegenstand gereed. In de departementen der Maas en van de Meurthe worden alle de particuliere fondsen der gemeenten, zoo in de steden als

ten platten lande, gebezigt tot den aankoop van zadelsnaphanen, patroontassen, randsels, enz., enz., voor de vrijen Fransch dagblad *la Tribune* heft den volgenden aan: "Wat zijn zulke gewone zaken ten opzichte van men, dat, indien het gouvernement het plan niet wil wij niet opgehouden hebben hetzelve op te geven, en niet alleen voor Frankrijk instaan."

De *National* een ander fransch nieuws-papier, heft de volgende een niet minder opmerkelijk artikel, hetwelk den lezer opbehoort kan helpen van de gebeurtenissen, welke voorbereid worden, en hier het voornaamste uit dat artikel:

"Wat de partij aanbelangt, welke men de parlementaire partij zou kunnen noemen, deze heeft de volksgeest niet alleen verworven, of de gebeurtenissen, welke voorbereid worden, en dezelve kunnen ontrukken. In welk geval zij met hare bundels vol leerstellingen en eigen namen den aftogt zou moeten blazen, voor nieuwe, voor de omstandigheden geschikte, mannen. Het gezag der partijen staat altoos in evenwigt met den aard der zaken, welke zich ontwikkelen, en zeker slag van menschen, die in tijden van kalme, in vergetenheid blijven, groeijen op, te midden van gebeurtenissen, met welke zij in dezelfde stemming zijn en vervullen de wereld met hunne faam; een ander slag van lieden, welke in de vreedzame en geregelde debatten der tribune schitteren, verbleken en verdwijnen, wanneer deze debatten heviger worden, en de discussien over de publieke belangen zich buiten die tribune verplaatsen."

Het gouvernement, wij zeggen niet het ministerie, zou zich misschien, van stonden aan, op de gebeurtenissen, welke ons bedreigen, behooren voor te bereiden."

Het noodlot, hetwelk de vreemde gouvernementen naar eenen voor de troonen gevaarlijk en oorlog sleept, zal waarschijnlijk geene partijen ontzien, welke al te zeer op eene vlugtige magt betrouwen. Het gouvernement behoorde, naar ons inzien, te dien opzichte eene voorzorg te gebruiken, welke de partijen niet bezitten; wat ons betreft, wij bezweren hetzelve, om hetgeen in Europa voorvalt nauwkeurig te bepeinzen en, van heden af, deszelfs steunpunt te zoeken in de grondbeginselen van gedrag, en in de instellingen van die menschen, tot welke de gebeurtenissen hen ontwijfelbaar dwingen, allen toevlugt te nemen, want de dag des gevaars eenmaal aangebroken zijnde, zou het waarschijnlijk dezen bijstand duurder moeten betalen, dan wij hetzelve wel zouden wenschen."

In den *Courrier Francais* lezen wij deze woorden, welke deidelijk genoeg zijn, om geene uitlegging noodig te hebben:

Willen zij, dat het jaar 1792 weder eenen aanvang zal nemen? Het zij zoo! Dat het te vergieten bloed dan ook op hunne hoofden kome. Ja, indien de koningen deze apostels van wanorde en van burger-oorlog gehoor geven; indien zij onze gematigdheid voor vrees aanzien; indien zij niet nadenken, dat, achter ons leger, eene bevolking van 32 millioenen menschen staat, dan zullen wij naar de grenzen trekken, even als onze vaders deden, zingende de hymnen van 1793, (*) en bereid, om inagelijks voor de goede oude zaak der volken te sneven. Wij zullen, in de eene hand, den olijftak voor de volken, en, in de andere, dat zwaard houden, hetwelk de troonen verbrijzelt en tot zelfs hunne assche in de lucht verstrooit. En wee degenen, die alsdan, door lage komplotten en lafhartige intrigues, den nationalen geest zouden trachten te wederhouden. Daar zijn, tusschen ons en hen, treurige herinneringen en de volken vergeten het kwaad, dat hun gedaan is, niet ligtelijk."

De *Gazette de France* trekt uit deze dollemans taal van de *Courrier* het gevolg, dat, indien de revolutie van Julij tegen het schaduwbeeld eener zogenaamde politique congregatie gerigt geweest is, zij ons integendeel eene wezenlijke congregatie heeft geleverd, welke oogmerken vrij dreigender voor Frankrijk zijn dan de eerste. De *Gazette* eindigt met eene aanmerking op de dagelijksche bedreigingen van den *Courrier*. Welke magt heeft hij zich dan voorbehouden, vraag de *Gazette*, om ons het beeld der geweldadigheden van 93 voor oogen te houden? Hij wil ons dan met regeringloosheid bedreigen en toont ons deze niet als een kwaad, dat hij schroomt, maar als een werktuig, dat hij te hulp nemen wil. Wij erkennen, vervolgt meergemelde *Gazette*, in dergelijke taal, geenszins de liberale revolutie, die men ons beloofd heeft, maar integendeel deze regeringloosheid, waarvan de mogelijkheid als hatelijken laster verworpen is geworden, dat men ons niet met eenen inval bedreige, om daaruit de noodzakelijkheid van een nieuw

(*) De Marseillaansche marsch, *Ah, ça ira, la Carmagnole* en andere dergelijke fraaie hymnen meer.

schrikbewind te bewijzen. Alleen regeringloosheid kan eenen inval oproepen, want de afgrond roept den afgrond in.

Geen inval, geene regeringloosheid. Ziedaar de kreet van alle wettigen. Slechts eene, aan Frankrijk vijandige, partij, kan den afgrond oproepen. G. R. O. O. P. T. P. A. N. E. N.

Londen, den 1sten December.

De *Times* heeft de volgende aanmerkingen over de afgrond voor eeuwig van al de leden van het Huis van Oranje-Nassau door het belgische congres.

Geen partij die naar het minste belang zijn met staatkundige speculaties, en met de jaloersheid van staten, moeten in den on-
vervulden troon van Belgie eene bron van groote zwaarigheden voor
de minnaars van *Penelope*, maar is het waarschijnlijk dat de na-
burige mogendheden, het gerust zullen aanzien, wanneer er een
opperhoofd gekozen wordt? Kan het belgische nationaal congres
eene koning verkiezen, zoo als men in Engeland een opzigt over
de armen kiest, zonder dat er brutaal naburen op letten zouden?
Zoude Engeland niet onverschillig zien, dat er eene deputatie
naar het *palais Royal* gezonden wierde, om den jongen *Hertog*
van Nemours de Belgische kroon te doen aanvaarden? Of zoude Frank-
rijk niet met gelijken naayver de verheffing zien van eenen vorst,
die met Engeland vermaagschapt was? Duitschland is rijk in de
soort van waar, die men nu noodig heeft; maar kan Duitschland
zijn legioen van mededingers zenden, zonder de eene of andere van
zijne beide voornaamste magten te ontrusten? Om kort te gaan,
wij konden de eene vraag op de andere hoopen, zonder in staat
te zijn, om een voldoende antwoord te geven, en van de eene ver-
onderonderstelling tot de andere overgaan, zonder tot eenig zeker
besluit te geraken. Een ding schijnt echter blijkbaar te zijn, na-
melijk -- dat Belgie, of met andere woorden, het belgische
congres, volstrekt onverschillig is, ten aanzien van het gansche
der groote staten van Europa, en den geest van het Heilig Ver-
bond voor altijd uitgedoofd acht. Die vergadering wist, dat de
Keizer van Rusland belang moet stellen in zijn schoonbroeder,
den Prins van Oranje en zijne kinderen; zij waren bekend met de
talrijke banden, welke het Huis van Oranje aan den Koning van
Pruissen verbinden; zij waren onderricht in al de tractaten, welke
deze mogendheden ook met andere staten hebben; en ondant-
schen heeft zij besloten geen schijn van mededeling te laten bestaan
van eenig verband met de uitgesloten partij.

Wij kunnen thans niet treden in de waarschijnlijke gevolgen
dezer acte van uitsluiting, ofschoon het aarzelen te zeggen,
dat zij, die dezelve voorgestaan hebben, ons toescherpen dezelve
meer te grouden op denkbeelden van nationale verongelukkigheid,
dan op eenig billijk bezwaar tegen het personeel karakter van hunnen
Vorst, of eenige staatkundige behartiging van de belangen hun-
lands.

D U I T S C H L A N D.
BRUNSWIJK, den 22sten November.

In ons dagblad leest men het volgende: *Wakkeren Brunswijkers!* Gij zijt in het bezit eener landschaps-verordening gebleven, die u een goede edele Koning, de verhevene *George IV*, met den bijstand van zijnen wijzen, rechtschapenen minister, den graaf van Munster, gegeven heeft. Uwe brave landstenden zullen voor het vaderland spreken, als zulks noodig is, en uwe geliefde hertog *Wilhelm* zal hen gaarn aanhooren; want zij spreken voor het volk. Het is te hopen, of liever het is zeker, dat deze verhevene en beminde Vorst weldra zijne stenden om zich verzamelen zal. Hoe onregtvaardig handelt echter hij, die onder zulke vrolijke gebeurtenissen onrust sticht, zoo als eenige weinige verblinden in het vorstendom *Blankenberg*, onlangs deden! Zij bedroefden den edelen *Wilhelm*, zij dwongen de regters hen te straffen. Geliefde medeburgers, doet dergelijke dingen niet. De buitenlander lastert ons dan, en vermengt ons met de Brusselaars en Antwerpenaars. Gij weet, de leugen vergoot alles. Van eene ingeslagen vensterruit maakt zij eenen vermoorden beampte.

Laat ons de leugen dezen triunt niet verleenen! Wie iets te klagen heeft, wende zich aan zijne overheid, en helpt deze (onverhoopt) niet, dan aan onzen beminden hertog *Wilhelm*. Deze zal hem wel helpen.

Voorts is hier nog eene waarschuwing door de politie gedaan, om de vreemdelingen, die bij de inwoners huisvesten, terstond na derzelver aankomst ter bepaalde plaats aan te geven.

Eindelijk is nog alhier door *Wilhelm*, hertog van Brunswijk Gels, bekend gemaakt, dat aangezien zijn broeder, hertog *Karel* zich buiten staat bevindt om het opperbestuur uit te oefenen, en hij *Wilhelm* van zijnen oom den Koning van Groot-Brittannië de dringende vordering bekomen heeft, om het bestuur dezer landen niet te laten varen, zoo lang Zijne Majesteit niet definitief over het lot van dit land beslist zal hebben, hij zich die opdracht laat welgevallen, de besturen bevestigt enz.